Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro

www.noul-ierusalim.ro

217

Editura RO-EMAUS București 2014

92 + Noul Ierusalim

aprilie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu

O, vreţi nu vreţi să fiţi pentru Domnul, Eu, Hristos Cel înviat, vă spun vouă, popoarelor de pe tot pământul: Hristos a înviat! Eu Însumi vă spun această veste, salut ceresc vă spun şi vă doresc înviere, multă înviere vouă, multă iubire de Dumnezeu, că e sărac de iubire omul, fiindcă Dumnezeu este iubirea, căci Eu pentru om am murit şi am înviat, fiindcă l-am iubit, şi l-a iubit Tatăl Meu, şi M-a trimis după om Tatăl.

pagina 2

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului, a Sfintelor Paşti

Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt plin de duhul păcii. Iisus Hristos Mi-a fost numele acum două mii de ani, când Tatăl Meu Savaot M-a trimis pe pământ să Mă nasc din om şi să fiu Dumnezeu şi Om pe pământ, căci M-a trimis Tatăl atunci după om.

Sunt plin de pace şi de duh de înviere. Acum două mii de ani poporul la care Tatăl M-a trimis nu M-a primit să-i fiu Dumnezeu şi să-i dau lui împărăţia Mea, ci M-a luat şi M-a dat deoparte, M-a dat să fiu răstignit pe cruce cu cei răufăcători, cu cei nelegiuiţi, ca nu cumva să asculte de Mine neamul acela, şi Mi-au pus nume rău mai-marii lui Israel şi M-au numit hulitor de Dumnezeu, dar era scris în Scripturi să facă ei aceasta, şi era scris ca Eu să fiu răstignit şi să înviez şi să Mă arăt înviat, iar mormântul care rămăsese

gol de trupul lui Dumnezeu-Fiul a mărturisit, dimpreună cu giulgiul de in în care am fost înfăşurat când am fost coborât de pe cruce, şi dimpreună cu marama care fusese pe capul Meu, şi pe care am învălătucit-o şi am lăsat-o acolo spre mărturie şi am înviat în mormânt şi din mormânt, am înviat a treia zi dis-de-dimineaţă, şi M-am arătat înviat şi plin de duhul păcii, ca să-l dau celor îndureraţi şi mult nedumeriţi atunci pentru cele petrecute cu Mine pe Golgota, unde Mi-am sfârşit drumul crucii, şi le-am spus spre seară ucenicilor Mei că dis-de-dimineaţă am înviat şi: *«Pace vouă!»* le-am spus Eu lor în seara acelei zile, întâia zi a săptămânii, căci M-am dus la ei şi aveau uşile încuiate la locul unde stăteau adunaţi şi feriţi de ochii iudeilor şi le-am arătat lor mâinile şi coasta, şi văzând ei că Eu sunt s-au bucurat, şi iarăşi le-am spus: *«Pace vouă, şi precum M-a trimis pe Mine Tatăl vă trimit şi Eu pe voi»*, şi am suflat peste ei şi le-am spus: *«Luaţi Duh Sfânt, şi cărora veţi ierta păcatele le vor fi iertate, cărora le veţi ţine le vor fi ţinute»*. Acestea sunt cuvintele cele dintâi de după învierea Mea peste ucenicii Mei şi M-am arătat lor înviat.

O, s-a dus apoi vestea peste tot din gură în gură şi toţi spuneau: *„Hristos a înviat!“*. Peste tot în Ierusalim se auzea: *„Hristos a înviat!“*. Când au auzit aceasta mai-marii poporului, cei care Mă pedepsiseră cu crucea pe care M-au răstignit, s-au înspăimântat toţi şi şi-au pierdut minţile căci şi-au pierdut liniştea, şi-au pierdut pacea. La ei însă nu M-am putut duce ca să le spun cuvânt de pace, dar la cei înspăimântaţi de ei pentru cele ce făcuseră ei cu Mine M-am dus şi le-am spus lor: *«Pace vouă!»*.

O, n-a mai fost pace pentru răstignitorii Mei, n-a mai fost să vină pacea, n-a mai fost, şi e fără de pace acest popor, de atunci şi până acum e fără de pace, căci s-a luat de la ei pacea, precum este scris.

Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt Dumnezeul păcii, Eu sunt Dumnezeul neamului creştinesc, neamul lui Hristos, şi nu are hotare această împărăţie şi este ea peste tot pe unde sunt creştini iubitori de Hristos, de Cel înviat din morţi. Am fost răstignit între doi morţi şi Mi-am dat Duhul între ei doi, şi aceia erau tâlhari, ca să se împlinească Scriptura că am fost pus şi socotit cu cei răufăcători şi că am înviat apoi dintre morţi.

Acum, de la margini la margini adun într-un duh neamul creştinesc şi suflu şi spun plin de duhul păcii: Hristos a înviat! E ziua Mea de Paşti, e ziua Mea de înviere dintre cei morţi. Hristos a înviat! E ziua Mea, ziua lui Hristos Cel înviat.

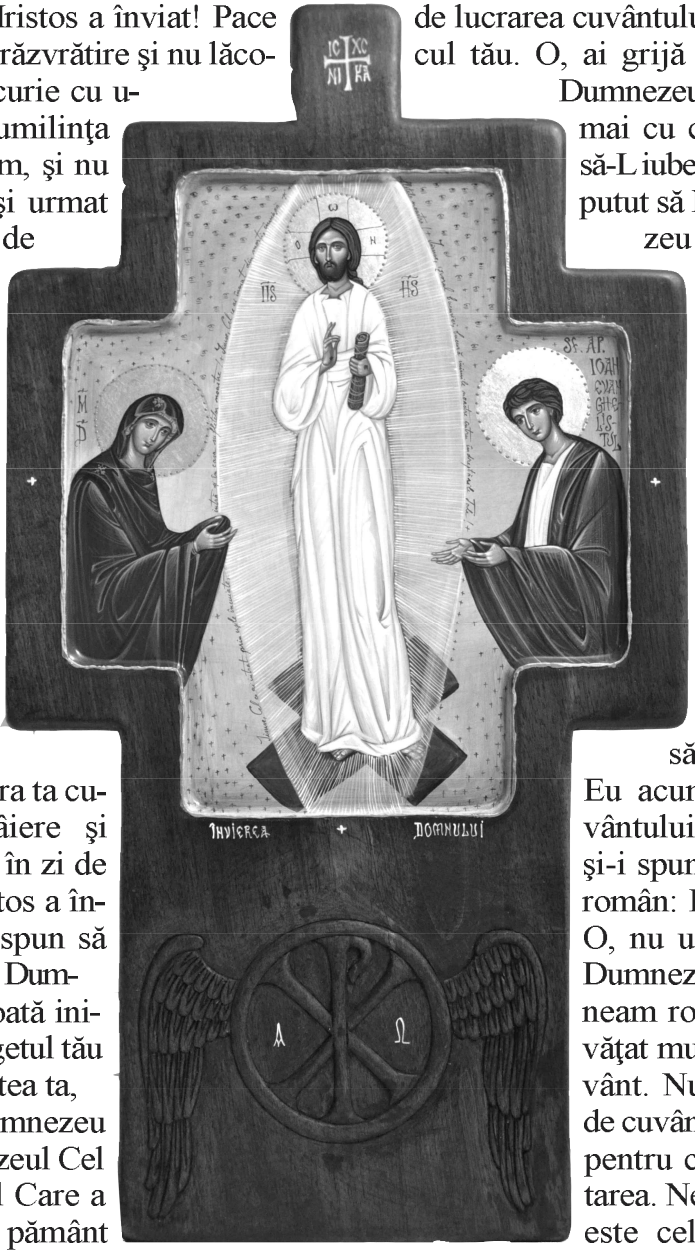
O, Eu Însumi spun în zi de înviere şi la toţi cei adormiţi, care aşteaptă pe Domnul: *„Hristos a înviat!“* le spun lor. Ei Mă privesc bucurându-se cu Mine de această zi de Paşti. Ei Mă văd şi Mă laudă laolaltă cu cetele cereşti în sărbătoare de Paşti al lui Hristos. Ei sunt cete-cete între pământ şi cer şi se bucură în cer şi pe pământ de Domnul, pe Care Îl aşteaptă cu ziua slavei Lui, când Îi va da Tatălui toată împărăţia, toată lucrarea Sa împlinită, şi va aşeza Tatăl apoi pentru toţi iubitorii de Hristos fericirea cea veşnică, ziua cea neînserată şi nedespărţită pe veci de cei ce au iubit pe Domnul cu aşteptare şi cu dor.

O, vreţi nu vreţi să fiţi pentru Domnul, Eu, Hristos Cel înviat, vă spun vouă, popoarelor de pe tot pământul: Hristos a înviat! Eu Însumi vă spun această veste, salut ceresc vă spun şi vă doresc înviere,

multă înviere vouă, multă iubire de Dumnezeu, că e sărac de iubire omul, fiindcă Dumnezeu este iubirea, căci Eu pentru om am murit şi am înviat, fiindcă l-am iubit, şi l-a iubit Tatăl Meu, şi M-a trimis după om Tatăl.

O, pace vouă, popoarelor răzvrătite între popoare! Hristos a înviat! Pace vouă, pace şi nu răzvrătire şi nu lăcomie! Pace şi bucurie cu umilinţă, căci neumilinţa îl face urât pe om, şi nu va mai fi iubit şi urmat cel fără de duh de umilinţă în inima lui, şi numai cei ce se tem de Domnul vor fi şi vor rămâne, iar cei ce se tem de El nu pot face răul, ci fac numai iubire şi fac numai pace.

Şi acum, pace ţie, pace ţie, neam român! Eu sunt Cel ce sunt. Stau pe vatra ta cuvânt de mângâiere şi spun popoarelor în zi de Paşti sfânt: Hristos a înviat!, iar ţie îţi spun să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot cugetul tău şi din toată virtutea ta, căci tu ai de Dumnezeu al tău pe Dumnezeul Cel adevărat, pe Cel Care a venit din cer pe pământ şi S-a făcut Om şi S-a răstignit pentru om şi a înviat a treia zi, dar caută să stai în voile Lui pe pământ, căci El te iubeşte pentru alegerea ta. Te-a ales Tatăl pentru slava Mea acum, la sfârşit de timp, iar ocrotirea ta de la Dumnezeu este mare, căci ştiu popoarele de slava Mea din tine, de lucrarea cuvântului Meu în mijlocul tău. O, ai grijă să-L iubeşti pe Dumnezeu cu fapta, că numai cu credinţa nu poţi să-L iubeşti. Nici Eu n-am putut să Mă arăt Dumnezeu adevărat decât după ce am dovedit aceasta. Eu, Domnul, îţi dau putere să poţi cu putere sfântă, şi nu cu putere omenească să poţi să-L slujeşti pe Domnul pe pământ. Amin.

Duminica Învierii Domnului, această sărbătoare o aşez Eu acum în cartea cuvântului Meu cel de azi şi-i spun neamului Meu român: Hristos a înviat! O, nu uita cuvântul lui Dumnezeu de peste tine, neam român. Te-am învăţat mult prin acest cuvânt. Nu uita să asculţi de cuvântul Meu, că nu e pentru creştini neascultarea. Neamul creştinesc este cel ce ascultă de

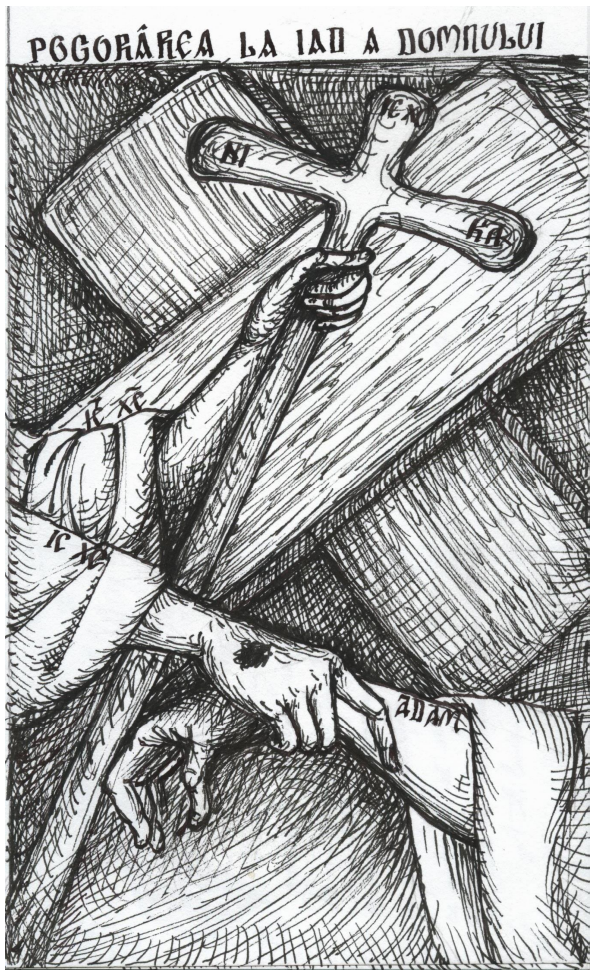
Dumnezeu şi de la Dumnezeu. O, scoală-te pentru rugăciune sfântă şi cere pace peste popoare, cere Domnului, iar Eu vin la strigătul tău şi aşez pacea şi bunăvoirea şi bucuria, ca şi acum două mii de ani, când M-am arătat înviat în mijlocul ucenicilor Mei înspăimântaţi şi îndureraţi şi le-am spus lor: *«Pace vouă!»*.

O, nu uita să faci voia lui Dumnezeu, neam român! Uită-te în Scripturile părinţilor şi învaţă să faci voia Mea, căci numai cei ce învaţă, numai cei înţelepţi vor pricepe pe Domnul şi vor rămâne moştenitorii Lui şi ai împărăţiei Lui. În zi de praznic de Înviere Îmi aşez peste tine giulgiul Meu cel sfânt, iubirea Mea, şi te încălzesc la razele ei, la lumina ei, neam român. Tu eşti neamul Meu cel de la sfârşit de timp şi eşti casa Mea de venire, şi iată, vin pe vatra ta cuvânt şi te ocrotesc cu el când îl grăiesc peste tine şi te povăţuiesc cu el pentru Mine şi pentru tine şi vreau să te slăvesc cu slava Mea, căci slava ta este Dumnezeu-Cuvântul, Domnul glăsuind şi slăvindu-Se în tine cu slavă de cuvânt şi pregătindu-Şi ziua slavei.

O, nu uita, nu uita să-i iubeşti şi să-i urmezi pe cei care în mijlocul tău îţi vor şi îţi lucrează binele, şi nu uita să nu-i asculţi şi să nu-i primeşti pe cei ce de la mijloc te sapă cu limbă de miel blând ca să nu pricepi tu cât rău dau ei să-ţi lucreze şi să te supună lor şi să-ţi sugă vlaga, o, ţara Mea de azi. O, ia aminte, ia aminte la Dumnezeu, şi ia aminte, iar şi iar ia aminte la cârmaciul de peste tine, care te călăuzeşte spre înţelepciune în vreme de strâmtorare, că eşti în strâmtorare, ţara Mea, eşti aşa din pricina celor ce s-au aşezat pe scaune ca să fie ei conducători, dar ei nu văd cât rău îţi fac, căci ei nu ştiu să te iubească, nu ştiu să-şi iubească ţara şi neamul. Tu însă ia aminte la cel din frunte, la cel de la cârmă, care iată cât te veghează, şi se vede din cer cât te veghează arătându-ţi calea şi ferindu-te de cădere şi de rătăcire şi de asuprire omenească şi de minciuna celor ce te mint, o, neam român, iar Eu, Domnul, vin şi te învăţ de cine să asculţi, de la cine să iei sfat şi pe cine să urmezi, şi-ţi spun să asculţi de cuvântul celui ce stă la cârmă şi la veghe pentru tine şi pentru viaţa ta de azi şi de mâine, şi roagă-te, o, neam român, roagă-te Domnului pentru soarta ta, căci se apropie schimbarea celui de la cârmă şi de la veghe, şi vai ţie dacă nu vei asculta să ştii ce să faci! Eu dau cumva să-l păstrez la loc de cârmuire pe mai departe, că are nevoie corabia română de veghetori cu inimă mare la cârma ei, căci altfel ar fi greu de tot, fără el ar fi greu şi ai cădea sub robie, ţara Mea, că nu se găseşte minte sănătoasă şi plină de veghe şi de înţelepciune ca şi la acest fiu atât de credincios neamului român între fiii acestui neam. Noi, cei din cer, privim cu grijă sporită pentru cel ce va fi pe mai departe la cârma neamului român, ca să ţină acela la dreapta lui pe acest fiu român, atât de credincios acestui neam.

O, pace ţie, celui ce stai acum la cârma neamului român! Hristos a înviat! Roagă-te cu toată casa ta şi cu toată ţara ta, cu toţi fiii cei plini de credincioşie, că vreau să te păstrez ajutor pentru neamul român. De mila şi de iubirea Mea pentru neamul român, de aceea voiesc să te păstrez pe loc de cârmuire, că nu are cine veghea cu sănătate de veghe dintre cei ce s-au îngrămădit să stea pe scaune mari şi să se îmbogăţească de averi şi de slavă de pe spinarea celor mulţi. O, veghează, fiu-

le, că Eu, Domnul, veghez în toată clipa soarta acestui neam. Veghează şi învaţă pe cei ce te ascultă, învaţă-i să nu trăiască lumeşte pe pământ, ci creştineşte, căci Eu sunt Dumnezeul neamului creştinesc, iar neamul român este scris neam creştin pe masa cea de sus, cea din cer. Veghează tu mersul celor ce se scoală acum la luptă împotriva slujitorilor minciunii, a celor ce se zbat să biruiască pentru ei neamul român. O, învaţă-i pe cei ce au credincioşie şi nelăcomie, învaţă-i să nu uite viaţa creştină şi arătarea ei la vedere, ca să pot Eu, Domnul, să pot să fiu cu ajutorul tot pentru acest neam acum. Învaţă-i calea pe cei buni. Eu sunt Calea. Învaţă-i să nu trăiască fără Dumnezeu, ci să semene cu Mine să-i înveţi. O, nu cu lumea, ci cu Dumnezeu să semene neamul român, că e mare în cer numele de român. Eu sunt Învăţătorul Cel de la Tatăl, iar tu să-i înveţi din partea Mea pe ei. Amin.

O, Hristos a înviat, popor de la izvorul Meu de cuvânt! Am împărţit cu tine urarea învierii Mele şi am trimis peste tot *„Hristos a înviat!“*. Vezi, că e de lucru sfânt în aceste zile. Se adună popor la izvor în această săptămână şi facem apă sfinţită şi tămăduitoare, şi vine apoi ziua de pomenire a mironosiţelor învierii Mele şi se strânge popor mult la izvor, şi se strâng cei din cer, măi popor slujitor, şi trebuie puşi la masă toţi.

O, întăriţi-vă vlaga şi iubirea cea pentru jertfă, căci sunt sărbători cu strângere la izvor, o, fiilor. Eu, Domnul, vă sunt sprijin mereu, iar voi Îmi sunteţi Mie şi celor din cer şi celor de pe pământ, care vin la masă, că este lucru mult de lucrat. Mult şi mereu, măi fiilor, şi veghe mare trebuie să aşezăm, şi să se lucreze ca Dumnezeu, căci toate trebuie să fie ca Dumnezeu, iar pentru aceasta trebuie ascultare şi veghe şi multă lumină.

Toate în lumină să stea şi să se lucreze. Peste tot, peste tot să fie frumos şi sfânt şi ordine ca în cer, iar odihna trupurilor şi a sufletelor voastre acestea să fie, iar Eu vă voi înveşmânta pe voi cu puteri de sus, cu puteri îngereşti, că îngerească este lucrarea voastră cu Mine, fiilor, fiindcă oamenii sunt mici, mici, măi fiilor.

O, Hristos a înviat! vă spun Eu, Domnul, vouă, fii creştini de peste tot ai cuvântului Meu şi ai cărţii Mele de azi cu voi! Iată sărbătorile învierii! Hristos a înviat! Stau înaintea voastră cuvânt de praznic sfânt şi vă dau duh de sus pentru ascultare de Dumnezeu, că fără ascultare omul se lasă spre păcat.

O, feriţi-vă de mâncat şi de băut, fiilor. Mâncaţi îngereşte, nu omeneşte, măi fiilor. Voi să vă aveţi petrecerea întru aşteptarea Mea mereu, mereu la voi, la masa Mea cu voi, o, fiilor, că vreau să fiu mereu pentru voi, mereu, mereu cu voi voiesc să fiu. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paşti

În a doua zi de praznic de Înviere, Eu, Domnul, stau cu tine în sfat duhovnicesc, popor al cuvântului Meu. Paşti sfânt petrec cu tine, şi cobor la izvor cuvânt de înviere şi găsesc pregătită coborârea Mea, găsesc la veghe străjerii, iar Eu voi fi împărţit ţie cu tot cuvântul Meu de azi pentru tine, pentru multă, multă înviere, pentru mereu înviere peste tine, fiule poporul Meu.

O, câtă hrană, câtă hrană, măi popor hrănit cu mult cuvânt din cer! Eu pe masa ta cu Mine trebuie să pun multă hrană, multă învăţătură şi mereu, că n-are omul pe pământ de unde să înveţe, iar Eu sunt Învăţător, şi trebuie să fac lucrarea aceasta peste om.

Salut de înviere aduc ţie, popor de peste tot al cuvântului Meu: Hristos a înviat! Te învăţ când vii la izvor şi stau de vorbă cu tine când vii, dar nu pot să nu te învăţ şi fără de venirea ta mai mult la duhul învăţăturii, căci cel nedădăcit mult nu poate mult ca Dumnezeu, ci poate mai mult ca omul, şi nu trebuie cei alipiţi de cuvântul Meu să poată puţin pentru împlinirea lui, ci trebuie atât cât îi spune cuvântul Meu să facă şi să împlinească, fiindcă altfel nu i se pune dragoste, ci i se pune lene şi neascultare, amândouă acestea păcate de moarte, păcate care Îl sfârşesc pe Domnul în om şi în mersul omului cu Dumnezeu pe cale.

O, popor hrănit de la izvor, îţi trebuie multă, multă cercetare, căci altfel nu înveţi să fii ascultător lui Dumnezeu, Care te hrăneşte cu învăţătură scumpă, măi fiule. În a doua zi a Mea de Paşti, zi a Domnului tău Iisus Hristos, stau cu tine în sfat duhovnicesc, te strâng în Duhul Meu şi îţi împart viaţă cercetându-te şi dându-ţi povaţă de viaţă, numai să fie apoi împlinire din partea ta. Când văd cât de puţin vii tu la izvorul vieţii, dau Eu să Mă împart ţie prin cei ce Mă împart. La apă tu te duci mereu şi-ţi umpli cofiţa, că mereu trebuie să ai apă în toate şi pentru toate. La fel şi cu pâinea, trebuie să faci mereu pâine, că mereu îţi trebuie pâine. O, aşa trebuie să te îngrijeşti şi pentru puterea sufletului, aşa şi pentru unirea dintre Mine şi tine trebuie să ai grijă, că mai mult şi mai mult îţi trebuie pe Dumnezeu, fiule.

O, sunt între cei ce se cred fii ai acestui popor, sunt şi din cei care aleg cât să împlinească din statura cerută de Domnul pentru cei ce sunt în numărul fiilor poporului Meu de azi. Numai cei ce se

tem de Domnul, o, numai aceia pot iubi mult pe Domnul, şi iată, vă trebuie temere de Dumnezeu, măi fiilor, căci altfel călcaţi împlinirea care se cere s-o împliniţi ca popor ascultător, căci sunt trei trepte pe care nu trebuie să le uite cei ce se vor a fi în rândul celor ce sunt fiii poporului Meu cel de azi, popor de Nou Ierusalim, taina omului nou, om după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu pe pământ, om înviat dintre cei morţi care nu pot cu voia lui Dumnezeu peste ei.

Stau amănunţit în sfat duhovnicesc cu tine, popor de peste tot al cuvântului Meu cel de azi. Ia aminte că omul greşeşte mult cu gura, cu cuvântul gurii sale, fiule. O, ia aminte, ca să poţi să îndrepţi ceea ce nu faci bine. Eu, Domnul, îţi povăţuiesc acum gura cea dinăuntru şi gura cea din afară a ta şi-i spun limbii gurii tale să nu uite că omul din cuvintele sale va fi mântuit sau osândit. Grăirea cea multă şi deprinsă în firea omului îi scade lui puterea cea pentru Dumnezeu de peste el. Este scris în Scripturi pentru cel ce grăieşte că trebuie cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu, iar omul greşeşte mult şi fără de folos de suflet, şi nu se spală în gură după ce-şi murdăreşte gura cu cele dinăuntru ale ei.

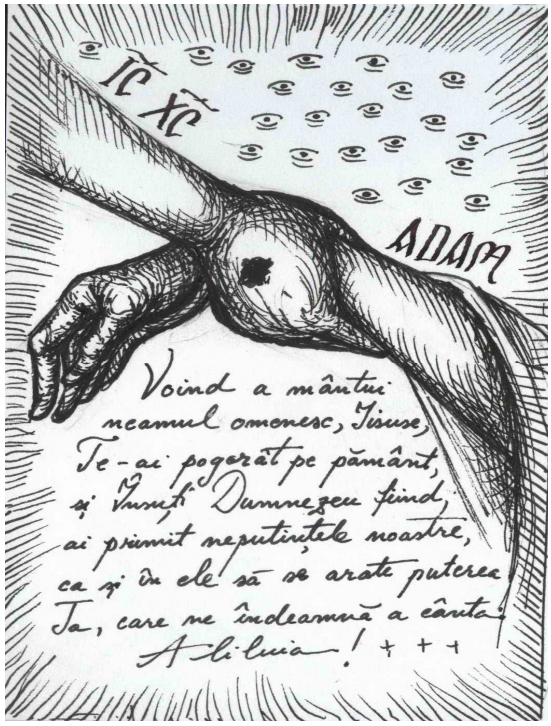
Când omul se scoală de la masă după ce a mâncat bucatele din blid, el ia măturica şi-şi face curat în gură, îşi spală gura şi şi-o clăteşte de resturile toate rămase de la mâncare, ca nu cumva să se strice gura lui, ca nu cumva să miroasă apoi urât gura lui faţă în faţă cu cei din jur şi să se facă greu pentru ei. Dar când omul îşi foloseşte gura pentru ceea ce mănâncă el cu mintea şi cu inima, sau pentru ceea ce dă din acestea în jur cu ajutorul gurii în chip neplăcut, necreştinesc, neduhovnicesc, o, când ar fi să-şi spele gura de toate aceste stricăciuni, n-o face omul, nu face el aceasta cu frică de Dumnezeu ca să fie curat apoi de acest păcat.

O, ce mult grăieşte omul şi ce stricat, ce urât, ce greşit şi ce lipsit de cuvânt de viaţă! Trebuie educaţie pentru aceasta şi mereu trebuie, dar dacă omul nu se duce la doctor pentru viaţă, de unde să ia el viaţă cu care să calce peste moartea lui, peste cele moarte ale lui? Trupul şi-l duce la doctor iubitorul de trup, dar gura şi vătămările pe care şi le face cu ea nu şi-o duce la doctor, nu şi-o duce la spălat aşa cum îşi duce la doctor şi la spălat urechea, când ea se înfundă şi simte că nu mai aude bine cu ea.

Iată, e nevoie, e multă nevoie de învăţătură de înviere, de spălare şi de primenire a omului. Ar fi să caute mult această învăţătură creştinul care s-a alipit de cuvântul Meu şi se vrea a fi scris în rândul celor scrişi ca popor al acestui cuvânt. Cu multă înţelepciune pentru creştini M-am coborât mai la începutul coborârii Mele şi le-am spus celor ce veneau să asculte din gura Mea cuvânt de viaţă, le-am spus lor: *«O, creştinilor, nu sunt împotriva parfumului, ci sunt împotriva păcatului»*. După ce-i vedeam pentru ce se dădeau ei cu parfum, după aceea le spuneam lor aceasta. Parfum se dă şi pe cei morţi, nu numai pe cei vii, dar are şi parfumul lucrarea lui cea de sus, căci cel ce se dă cu parfum ca să miroasă frumos pentru cei din jur, nu seamănă cu cel ce se parfumează ca să nu miroasă urât între ceilalţi. Iată, nu este asemănare între păcat şi nepăcat, şi de aceea trebuie învăţătură de înviere mereu, mereu peste om ca să

nu păcătuiască el şi ca să ştie cum să-L iubească pe Domnul, căci pentru Domnul trebuie toate să le facă, toate, toate, şi nu va păcătui omul făcând aşa.

O, fără învăţătură şi fără mustrare pentru neascultare şi pentru neîmplinire, moare omul fără acestea peste el, se culcă de tot şi stă fără de veghe, fără Domnul peste el, şi moare apoi. O, fiilor, am spus că vinul este duşmanul omului, al sănătăţii omului. Celui ce îi place vinul, cel ce este stăpânit de vin în gândul şi în gustul lui, acela face păcat cu vinul, şi face vinul păcat, şi apoi este pedepsit acela pentru acest păcat, căci vinul este taină mare, mare, măi fiilor, şi trebuie taină să rămână, nu să lucreze el altceva. Vinul a fost şi este folosit de Mine pentru om, şi am rostit peste el cuvânt mare, am pus Fiinţa Mea de viaţă în el, iar omul face din vin plăcerea limbii şi a inimii lui şi ameţeală duhului lui, şi face şarpe din vin. O, ce păcat, o, ce păcat! Vinul trebuie folosit numai cu ascultare, numai cu binecuvântare, numai cu tămăduire, fiilor, dar creştinii care fac altceva cu vinul şi se cred creştini oricum, o, ce mai sunt aceia care uită ce taină are peste el rostită vinul?

Omul nu trebuie să bea niciodată singur vin. E binecuvântat de Domnul vinul, şi numai cu binecuvântare rostită peste el trebuie să fie folosit, iar pentru băut de sete sau de bucurie sau de plăcere, aceasta este apa, care face alin şi bucurie celui însetat.

Am spus acestea toate pentru vin fiindcă văd creştini care nu vor să poată cu frica de Dumnezeu, cu învăţătura cea mântuitoare pentru tot ce folosesc ei pe calea creştină, iar unii sunt pedepsiţi pentru călcarea de cuvânt şi suferă cu trupul apoi, căci neascultarea de tainele vieţii creştineşti se face păcat şi se face pedeapsă pentru cel ce nu ascultă.

Înviere îţi trebuie, măi creştine, nu vin îţi trebuie. Vinul să-l bei ca pe ceva sfânt, iar singur să nu bei niciodată vin, ci să ţi se dea cu binecuvântare ca să bei, aşa cum vezi tu că se face la masa Mea cu poporul cel adunat în sărbători când se pune vin pe masă, se pune de bucurie şi se binecuvintează de preot, de cel care cere pe Domnul să binecuvinteze şi ţi se împarte apoi.

O, şi am văzut creştini la masa Mea cu strângere de popor la izvor, am privit şi am văzut dintre cei care n-au avut teamă şi au băut vin mult la masa Mea cu popor adunat la izvor, am văzut şi M-a durut şi M-am ruşinat şi am plâns de ruşine, că iată, nu se teme de Domnul cel ce vine şi vrea să fie fiu al acestei lucrări.

O, de câte ori am povăţuit Eu pe cei ce veneau la masa Mea de cuvânt! În fel şi chip am povăţuit acest popor, dar n-am avut cum să-l urc treptele cele trei de urcare spre Domnul a creştinilor care veneau să asculte cuvântul cel ieşit din gura Mea înaintea lor. Chemaţi, aleşi şi credincioşi, acestea sunt cele trei feluri de creştini, cele trei trepte, iar Eu, Domnul, am nevoie de ucenici, şi abia, abia pot să-Mi fac ucenici folositori dintre cei ce Mă află aici şi vin la chemarea Mea, că nu se lasă să fie ei între cei aleşi sau între cei credincioşi Mie apoi, şi iată, cuvântul Meu aduce fiecăruia şi împarte după cum este fapta fiecăruia din cei care-L ştiu pe Domnul grăind şi împărţind din acest izvor duh de viaţă, iar pilda cea ieşită din gura Mea acum două mii de ani, pilda semănătorului prinde adevăr mult peste creştinii care vin şi dau să vină să audă pe Domnul şi să creadă şi să stea sau să plece apoi, după ce ar încerca să stea cu Domnul creştinul care Mă află din acest izvor.

La fel cu vinul, la fel cu parfumul, la fel este şi cu orice ascultare cerută de Domnul prin acest cuvânt ca să se împlinească de creştin în chip duhovnicesc şi nu în alt chip, căci omul este învăţat să fie om, şi nu înger să fie, dar nu uita, creştine înjumătăţit, că Eu am spus că vor fi toţi ca îngerii, toţi cei care vor veni să fie cu împărăţia Mea, fii ai împărăţiei Mele, fii ai acestui cuvânt şi ai acestui popor. O, tu ai nevoie de binecuvântare, de viaţă binecuvântată cu toată mişcarea ei, dar aceasta îi vine cel mai greu creştinului doritor să fie şi el al Meu.

Nimic n-ar fi să facă fără binecuvântare creştinul, numai că el nu înţelege cum se poate aceasta. O, se poate pentru cel hotărât de viaţă binecuvântată, iar viaţa de sine nu poate aceasta, decât dacă nu calcă ea în creştin tot cuvântul cel aşezat pe pământ pentru creştinii care Mă împlinesc în ei până la o cirtă, ori de câte ori sunt ei puşi faţă în faţă cu împlinirea vieţii Mele în ei, după cerinţele Mele pentru noul Meu popor, în toate în câte viaţa le este probată, în toate clipele, măi fiilor.

Acum sfârşesc cuvântul Meu şi vă las să-l împliniţi frumos, iar Eu să Mă bucur apoi de la voi, de la toţi la fel, şi vom vedea minuni, fiilor, căci minuni sunt creştinii cei după chipul şi asemănarea Mea, şi binecuvântarea Mea peste pământ sunt ei, semne şi minuni sunt ei din loc în loc între oameni, dar plini de umilinţă, plini de aluatul cel frumos, cel veşnic, blânzi şi smeriţi cu inima aşa cum Eu sunt, iar fără de acestea nimeni nu poate semăna cu Domnul între fiii oamenilor, o, fiilor.

Pace vouă, fiilor! Lumina Mea, lumina învierii să fiţi voi pe pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 aprilie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Suflarea gurii Mele presară tămăduire de suflet, şi presară alinare celor cu suflet plin de dor după Dumnezeu. Mă fac izvor de cuvânt şi de înviere şi de putere sfântă pentru mulţi, dar între cei mulţi de pe pământ sunt puţini, puţini care caută răcoare de suflet şi de trup la Dumnezeu, iar pentru aceştia

Eu vin şi aduc alin, aduc cuvânt alinător.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, Dumnezeu-Fiul, şi sunt la masă de cuvânt cu mama Mea Fecioara, că în această zi din săptămâna Paştilor Mele e zi de sărbătoare creştinească, zi de alin tămăduitor din partea ei pentru cei ce iubesc pe Domnul şi-I dau Lui slavă, că mult iubeşte mama Mea Fecioara pe cei ce cu dor Mă iubesc, iar lor li se cuvine alin.

Hai, mamă, hai să le spunem urarea învierii Mele la cei adunaţi la izvor ca să ia ei alin ceresc! *„Hristos a înviat!“* să le spunem lor, şi să grăim apoi cu ei pentru folos de suflet, mamă, că înviere avem Noi să aşezăm peste om. Amin.

— *Cu Tine la masă de cuvânt, Fiule Doamne, cu Tine mă adun, şi Ne aşezăm aici cu sfinţii, aici, la izvorul Tău de cuvânt, la locul coborârii cuvântului Tău în carte, şi grăim cu cei ce Te iau de aici spre hrană şi stăm cu ei la masă, căci s-au adunat în zi de sărbătoare a mea şi au venit să ia apă sfinţită şi ocrotitoare lor, să ia şi să bea şi să prindă nădejde şi alin, că mult poate credinţa celor ce caută pe Domnul, dar şi credinţa trebuie povăţuită, pentru ca să aibă ea rodire şi mântuire pentru cel ce caută spre Domnul crezând.*

O, Hristos a înviat! Ca şi Domnul pun între mine şi voi urarea învierii Lui a treia zi de după răstignirea Lui pe cruce, iar astăzi este a opta zi şi spunem împreună: Hristos a înviat! O, ce să vă dau în această zi a mea de serbare, decât putere de credinţă, iar pentru această putere trebuie povăţuită credinţa voastră în Domnul şi în lucrările Lui. Mai întâi cel care crede trebuie să dovedească Domnului o mare iubire, o mare putere de credinţă, aşezată pe duh de umilinţă şi de dor, căci omul greşit înaintea lui Dumnezeu are durere că a greşit şi are nevoie de iertare şi de vindecarea ranelor cele de la greşeli, fie prin durere, fie prin pocăinţă, dar totul prin iubire de Domnul.

O, nu-i stă bine vesel creştinului care crede mergând după Domnul, ci îi stă bine lucrând faptele credinţei, îi stă bine iubind pe Domnul şi lucrând pentru El şi cu El sub cruce, căci aceştia sunt cei ce au credinţă urmându-I Lui cu pocăinţă apoi, căci fără de pocăinţă nimeni, nimeni nu este creştin şi nu poate umbla cu Domnul, Care împarte iertare pentru vină şi mântuire apoi.

Iată, fără pocăinţă nu are omul putere şi inimă şi iubire pentru Domnul, Care iartă păcatele omului, iartă pe cel ce vine la El, iar El a spus: «Cel ce voieşte să vină după Mine, acela să-şi ia crucea, să-şi ia vina, şi să-Mi urmeze apoi cu pocăinţă», *iar bucuria lui să fie apoi dragostea Domnului, dragostea care iartă pe cel vinovat şi care de bucurie plânge, căci nu-i stă bine vesel celui care vine după Domnul cu vina sa ca să i-o şteargă Domnul. Eu când m-am arătat în văzduh, m-am arătat celor plini de dor după Domnul şi care dădeau slavă Lui cu mult dor, şi i-am alinat pe ei cu arătarea cerească deasupra lor, cu cele ce nu se văd ale slavei Domnului şi ale sfinţilor Lui, ca să se arate bucuria cerului de la bucuria lor cu Domnul şi pentru Domnul lor.*

O, ce bucurie aduc Domnului toţi cei care au dragoste să calce pe urmele sfinţilor Lui, care au mărturisit pe Domnul pe pământ! Au scris sfinţii părinţi le-

IZVORUL TĂMĂDUIRII

gare şi deslegare la cele ce se mănâncă şi la vin, pentru creştini au scris, nu pentru cei ce mănâncă şi beau ca la potop, nu pentru aceia au pus ei legare şi deslegare la acestea, ci pentru cei ce iubesc pe Domnul. O, au scris părinţii legare şi deslegare pentru carne, ouă, lapte, brânză şi pentru vin, şi au scris pentru cei ce folosesc acestea, ca să fie cuminţi câteodată cei ce mănâncă, o zi da şi una nu, aşa să mănânce au scris părinţii, dar pentru cei ce mănâncă ce trebuie nu mai este scris legare şi deslegare, căci legumele şi fructele sunt hrana pe care Domnul a dat-o omului s-o mănânce şi să fie credincios şi viu şi să nu atragă nici o moarte asupra lui, nici un păcat potrivnic lui Dumnezeu faţă de cele împărţite de Dumnezeu omului. Iar ca să am dreptate în cele ce spun, aduc aminte de vremea potopului când oamenii mâncau şi beau, se însurau şi se măritau, şi aşa au putut ei să atragă asupra lor potopul şi să primească după faptele lor plata cuvenită. La fel şi Israel în pustie, peste care ploua Domnul mană cerească, pâine îngerească, bucate din destul, dar când au căutat ei cu necredinţă şi cu cârtire, a deslegat Domnul dorinţa lor după carne şi au mâncat şi s-au săturat mult şi şi-au împlinit pofta, şi era mâncarea încă în gura lor când mânia a venit şi a ucis pe cei sătui.

O, fericiţi şi credincioşi sunt cei care ascultă de cele de la Domnul aşezate ca să fie pe pământ împlinite! Iată, credinţa trebuie să se vadă, fiilor. Cu frică de Dumnezeu şi cu credinţă plină de dragoste să slujiţi voi mântuirii voastre, aşa cum v-a povăţuit Domnul prin părinţi sfinţi, ca să meritaţi mântuirea, măi fiilor, şi iată, credinţa trebuie povăţuită, că nu-i trebuie creştinului să bea şi să mănânce, să râdă şi să fie vesel, ci îi trebuie să aibă credinţă şi dor cu rană după Domnul pentru păcatele lui, căci fără pocăinţă nimeni nu este creştin, nimeni nu poate umbla cu Domnul şi ca Domnul.

Tămăduire pun peste credinţa voastră, ca să fie sănătoasă ea, fiilor, şi apoi totul este cu putinţă celui cu credinţa sănătoasă, care ştie apoi cum să iubească pe Domnul, cu folos pentru Domnul şi pentru el. Aşa las eu în ziua aceasta omoforul meu peste voi şi vă alin pentru cele ce vă îngreuiază pe voi. Amin.

Iar Ţie, Fiule Doamne, Îţi slăvesc învierea, Îţi mângâi rana răstignirii şi-Ţi doresc fii iubitori, plini de duh de pocăinţă, frumoşi prin umilinţă şi bravi apoi prin credinţă vădită prin faptele ei, căci Tu ai durere după om, şi cu ea dai să-l tămăduieşti pe el, o, Fiule scump şi rănit cu ranele răstignirii, pentru că l-ai iubit pe om. Amin.

—— Durerea Mea după om ar fi tot mai mică, o, mamă, dacă şi omul ar avea durere după Mine, o, mama Mea. O, slavă Duhului Sfânt, pe Care tu L-ai împărţit cu învăţătura Sa în zi de serbare a ta cu ei, mamă.

Voi, cei adunaţi la apă în ziua aceasta aici, vă voi hrăni pe voi iarăşi, când şi mai mulţi vor veni la izvor şi la învăţătură sfântă în ziua de serbare a mironosiţelor învierii Mele şi voi pune din destul pe masă, voi pune dar de cuvânt şi Mă voi împărţi prin el şi vom sta la masă cu sfinţii aici, fiilor, şi vom sta cu ai Noştri şi cu ai voştri din cer, căci toţi vor fi aşezaţi la masă dacă sunt ei aici în serbarea cea pen-

tru învierea Mea a treia zi din mormânt, şi am fost apoi pârga învierii celor adormiţi. O, nu mai am ca şi aici cină pe alt loc pe pământ, şi va fi mult, mult căutat acest izvor de cuvânt. O, câtă credinţă trebuie şi cât de sănătoasă ea, fiilor!

O, pace ţie, popor de la izvor, şi mare binecuvântare ţie pentru pregătirea serbării Mele în mijlocul tău şi al celor ce se vor aduna la izvor dimpreună cu mironosiţele învierii Mele şi cu ucenicii Mei cei de atunci, cu mulţi din cer la masă cu voi, fiilor! O, fiţi harnici, fiţi credincioşi, fiţi harici şi iarăşi fiţi, o, fiţi credincioşi aşa cum Mie Îmi place, că este nevoie multă, multă de voia Mea pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paşti, a sfântului apostol Toma

În zi de duminică, întâia zi a săptămânii, după ce s-au scurs opt zile de la duminica învierii Mele, Eu iar cobor în carte şi-Mi aşez în ea cuvântul, şi am fericire nespusă că pot să grăiesc cuvântul Meu pe pământ şi să Mă împart cu el la cei credincioşi venirii Mele din zilele acestea ca să-Mi gătesc ziua slavei Mele, să-Mi gătesc un popor ca în cer pe pământ, şi cu care să-Mi lucrez Evanghelia venirii Mele, cuvântul cel rostit de gura Mea că voi veni iarăşi pe pământ aşa cum M-am şi suit la Tatăl după înviere şi când un popor credincios era cu Mine în ziua aceea şi-i vorbeam Eu lui şi-i dădeam de lucru pentru credinţă, şi a venit apoi norul şi am intrat în cele ce nu se văd ale facerii şi M-am suit la Tatăl, de unde iarăşi vin acum cu venirea Mea cea de azi.

Sunt Domnul învierii, Iisus Hristos. Am coborât minunea credinţei sfinte peste voi, cei care sunteţi azi popor primitor de Dumnezeu la întoarcerea Mea de la Tatăl la om, după două mii de ani de la suirea Mea la Tatăl când Mi-am scris între oameni cartea răstignirii şi a învierii Mele dintre cei morţi şi cartea înălţării Mele la Tatăl apoi.

Minune de sus este credinţa voastră, măi fiilor. Aţi auzit prin mărturisire, aţi crezut prin iubire şi aţi venit, şi e minune din cer coborâtă peste voi credinţa în care staţi, şi pe care o dovediţi stând cu Mine aici, ca să fiţi popor primitor de Dumnezeu când vine Domnul coborând la voi cuvânt, cuvântul Lui cel de azi. O, cum ar fi dacă între voi ar fi dintre cei care ar zice: Nu voi crede până ce nu voi vedea cum Domnul vine, cum Domnul lucrează şi cum poate El aceasta. O, n-ar mai fi credinţă şi nici plată pentru ea, ci ar fi numai ca pe pământ: văzut şi crezut. Eu ca să-i fac pe ucenici să creadă desăvârşit că Eu sunt Dumnezeu şi că am venit între oameni pe pământ, a trebuit să Mă aşez în cele ce nu se văd după ce am înviat şi M-am adeverit credincios pentru toate cele spuse de Mine lor până atunci, şi numai după aceea li s-a scris credinţă.

O, e greu de cel ce nu crede, fiilor. Nu crede pentru că se împiedică mereu, ca unul care nu vede crezând. Celui ce îi este greu să creadă, decât numai ceea ce

vede, acela nu are dragoste de Dumnezeu, nu are văpaie în suflet pentru Domnul. Cine nu înţelege lipsa dragostei de Dumnezeu a lui Israel, care a văzut pe viu lucrarea lui Dumnezeu după ce a fost scos din Egipt ca să scape din robie şi să se întoarcă în ţara lui? O, a crezut Israel dacă a văzut înfricoşătoarea mână a Domnului făcând atâtea semne mari înaintea lui şi înaintea egiptenilor, care-l robeau pe Israel? Credinţa prin vedere, o, nu ajunge ea împotriva necredinţei omului, nu e de ajuns aceasta, dar credinţa prin dar bucură inima şi o ţine ca focul, ca dorul din care ea se hrăneşte şi creşte şi este, şi aşa rămâne ea cu nume de credinţă, şi iată, suntem în a opta zi de după învierea Mea, şi în ea pomenim pe ucenicul Toma, prin care Eu am putut să-Mi dovedesc trupul Meu cel înviat înaintea ucenicilor Mei, şi au scris ei toate acestea pentru cei ce vor crede în Mine prin mărturisirea lor.

Erau ucenicii strânşi şi încuiaţi în casă şi aveau şi pe Toma cu ei în ziua a opta de după învierea Mea, când ei îi spuneau lui că M-au văzut, că le-am grăit, că le-am dat de lucru peste pământ, iar Toma a spus: *«Nu voi crede dacă nu-L voi vedea şi eu»*, şi numaidecât am stat în mijlocul lor şi i-am spus lui Toma: *«Adu degetul tău şi vezi mâinile Mele şi adu mâna ta şi pune-o în coasta Mea, precum ai zis, ca să crezi, şi nu fi necredincios, ci credincios»*, şi şi-a arătat el apoi bucuria că M-a văzut înviat şi că M-a pipăit pentru credinţa lui şi a altora de după el şi a spus: *«Domnul meu şi Dumnezeul meu!»*, iar Eu am adăugat, şi am spus: *«Fericit că M-ai văzut şi ai crezut, dar mai fericiţi cei care nu au văzut şi au crezut!»*, şi erau acestea mironosiţele, măi fiilor, şi erau ele pline de dor şi de dragoste pentru Mine din pricina credinţei lor în Mine înainte şi după învierea Mea, căci ele slujeau cu credinţă Evangheliei Mele din loc în loc, iar apostolii Mei Mă însoţeau şi înţelegeau cu dificultate Fiinţa Mea şi cuvântul Meu prin care le spuneam lor toate pentru viaţa lor cu Mine şi le spuneam cele ce aveau să se întâmple cu Mine, şi multe cuvinte şi fapte ale Mele între ei cu anevoie le primeau şi le înţelegeau ca să poată ei crede că aşa va fi.

O, ucenicul Toma doreşte să vă umple de dor credinţa, măi fiilor, că fericiţi sunt cei ce cred cu dor, pentru că iubesc cu dor. Binecuvântată să fie intrarea lui la voi, în cartea Mea cu voi, fiilor! Amin.

— *O, cred, Doamne, cred Ţie, Bunule Păstor al nostru, cred şi mărturisesc că Tu eşti Hristos Cel înviat, Fiul lui Dumnezeu venit în lume ca să-i ierţi şi să-i mântuieşti pe păcătoşi, iar eu am fost cel dintâi, şi tot cel dintâi am fost care Te-am mărturisit spunându-Ţi la îmbrăţişarea cu trupul Tău cel înviat şi numindu-Te Domnul meu şi Dumnezeul meu, Domnul Cel înviat, o, Doamne.*

Te văzuseră ucenicii toţi în seara zilei învierii Tale, dar eu nu Te văzusem, şi voiam să Te văd şi eu şi să cred pipăindu-Ţi ranele, Doamne, ranele răstignirii, o, Doamne. Erau cei fericiţi cei ce Te-au văzut fără să Te pipăie la rane, şi mi-ai spus: «Fericiţi cei ce nu au văzut şi au crezut»*, şi erau aceia mironosiţele Tale şi ucenicii Tăi, dar eu am fost şi mai fericit ca ei, nu pentru că Te-am văzut şi că Te-am atins pe rane, ci pentru că Ţi-am mărturisit ranele din mâini şi din coastă, şi aceasta mărturiseşte de atunci şi până*

azi că adevărat este şi că adevărată este învierea Ta, Mieluţ rănit şi biruitor prin rană.

O, cine putea birui păcatul omului în afară de Tine, Făcătorule al omului? Tu erai Cel sculat dintre morţi, după ce ai umplut de lumina învierii Tale iadul, Doamne, căci mai dinainte ne-ai spus că-i vei trage pe toţi la Tatăl, iar noi înţelegeam puţin, şi eram greoi la credinţă, ca unii care credeam ce vedeam, iar nu altfel. Eu, însă, de dorul Tău, de bucuria adeveririi a toate spusele Tale, de aceea am dorit să Te văd şi eu, atingându-Ţi ranele precum am spus că vreau, şi aceea a fost o taină, o mare taină, pe care am păstrat-o în inima mea de când ne purtam cu Tine din loc în loc şi ne spuneai toate, toate câte aveam să le pricepem târziu, târziu, după ce Tu a fost să mori pe cruce, Doamne. De atunci şi până acum eu sunt martorul cel mai mare al învierii Tale şi sunt împotriva a toţi necredincioşii, care cu îndărătnicie îşi văd de ale lor şi nu se lasă ei spre fericirea celor ce cred că Tu ai venit pe pământ pentru ca să mori pe cruce şi să înviezi apoi pentru fiecare om, care poate doar să moară, nu să şi învieze, iar Tu eşti Cel ce ai înviat şi Cel Care îi înviezi pe toţi ca pe Lazăr, aşa cum Tu ai dovedit că vrei şi că poţi de la Tatăl, Care ascultă ruga Ta pentru noi, iar noi trebuie să credem, Doamne, ca să fim cei fericiţi. Amin.

Te fericesc cu multul, popor credincios cuvântului adus de gura Domnului pe masa ta pe pământ. Te înconjoară sfinţii şi îngerii din pricina credinţei tale prin care Domnul poate să vină cuvânt pe pământ. Zadarnic cred mulţi că mai mult decât aici este Dumnezeu lucrător în zilele acestea pe pământ, dar fiecăruia îi este dat cât să creadă şi cât nu, fiindcă acest munte de cuvânt este numai unul, precum numai Unul este Domnul, Care cu însăşi gura Sa a vestit de pe atunci că acest cuvânt va veni şi va fi

auzit de cei din morminte, fiindcă pregăteşte Domnul Evanghelia învierii morţilor, şi de aceea a aşezat Domnul pe pământ venirea Lui cea de azi cu acest râu de cuvânt, scris în Scripturi atât de desluşit că va fi acesta râu al vieţii şi că va curge peste pământ din tronul lui Dumnezeu şi va adăpa noroade când nu va mai fi nimic pe pământ decât om îndurerat şi zdrobit de înseşi păcatele lui, şi când Domnul Se va arăta la toţi cei care L-au împuns cu atâtea păcate şi că El le va întinde mâna cu milă, căci Acesta este Dumnezeu, şi este Cel ce mântuieşte şi Cel ce dă viaţă celor ce au pierdut-o prin păcat, şi n-au ştiut ce le aduce păcatul.

Te fericesc cu multul şi cu sfinţii toţi, popor binecuvântat pentru purtarea sarcinii venirii Domnului acum pe pământ cuvânt. O, pace ţie din partea ucenicilor Lui! Vom fi cu voi peste opt zile, când Domnul va petrece aici cu voi, şi cu cei ce vin la izvor întâlnirea care va fi! Domnul cu ucenicii şi cu uceniţele mironosiţe, Domnul cu voi şi cu noi aici, şi va fi mângâierea Duhului Sfânt plutind în văzduh în ziua aceea, iar cerul şi pământul vor tresălta, şi unul altuia îşi vor sluji în duh de sărbătoare sfântă, sărbătoare de înviere. Amin.

O, slavă Ţie, Doamne înviat! Tu eşti toate. Ne doare de cei ce nu Te iubesc, ne doare, iar durerea noastră pentru ei va fi scump răsplătită şi va aduce multă înviere, pe Domnul, Răscumpărătorul celor atât de pierduţi, din pricină că n-au gustat ei iubirea. Amin.

— O, ucenicul Meu, măreţ cu iubirea şi cu dorul, nu gustă mulţi iubirea, pentru că îi înşeală dulceaţa păcatului, dar când aceştia Mă vor afla Mă vor iubi măcar atât cât au iubit păcatul, dar iubirea îi va creşte şi îi va ridica frumos şi va fugi departe păcatul, căci numai cei ce nu iubesc pe Domnul cu dor şi cu rană, numai aceia cad spre păcat, numai aceia sunt atraşi spre despărţire de Domnul pe pământ prin păcat.

O, binecuvântată să fie călătoria celor ce se strâng la izvor peste opt zile, aici, cu dorul în ei. Aştept cu Duhul plin de dor întâlnirea care vine între cei ce vor fi aici din cer, şi cei ce se vor strânge, şi ne va fi nouă zi de bucurie, zi de praznic de înviere cu voi şi cu uceniţele mironosiţe, care atât de mult M-au iubit, chiar dacă am fost atât de îndurerat, atât de chinuit, atât de părăsit, iar apoi am înviat şi am zis tuturor celor duruţi: *«Bucuraţi-vă! Pace vouă!»*.

O, popor de la izvor, vom spune cu toţii: *„Hristos a înviat!“* şi vom face alin celor ce ne iubesc venind la petrecere cerească, la întâlnirea Mea cu ei aici, şi cu cei din cer, fiilor. Ca în Betania vom fi, şi vom pune masă, căci şi atunci la fel lucram, o, fiilor, la fel ca şi cu voi puneam pe masă, de jos şi de sus hrană, iar Eu Mă împărţeam lor şi le împărţeam puteri sfinte, şi aveam şi atunci popor credincios ca şi acum, şi iată, iarăşi pot şi iarăşi am, şi nu mai este nicăieri să am ce am aici cu voi, să pot ca aici, să vin ca aici, iar cei ce se smintesc, nu ştiu altceva să facă, dar măsura Mea între voi este bună pentru că Eu sunt cu voi, pentru că voi nu sunteţi aici singuri, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 aprilie 2014

Ilustraţiile revistei: lucrări de grafică, tapiserie, pictură şi sculptură ale Atelierului de creaţie creştin-ortodoxă „Noul Ierusalim“ - Pucioasa

se distribuie gratuit